

Anitta Ruotsalainen

Yrttikoiria ulkoilee

Nuuskimisia ja luontoaarteita

Luonto on suuri ilo!

© 2015 Anitta Ruotsalainen

Kansikuva Anitta Ruotsalainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-330-110-8

Alkusanat

Olen vakuuttunut siitä, että luonto parantaa. En tarkoita sillä luonnonantimien yksipuolista nauttimista, vaan olen pikemminkin vuosien aikana, erityisesti aikuisiällä heränneen luontoharrastuksen myötä, huomannut kuinka tärkeää on saada olla luonnossa ja kokea sen monipuolisuutta kaikilla aisteilla. Työpäivän jälkeen on helppo jäädä sohvan nurkkaan, mutta luonto ja sen antama happi, kun sille antautuu, tekee tehtävänsä. Olo on vetreä ja ajatus kulkee taas kirkkaammin. Olen monesti elämän eri ahdistuksissa ja koettelemuksissa lähtenyt kävelemään metsään ja jokaisen kerran jälkeen olen sieltä uudestisyntyneenä palannut. Luonto tuottaa iloa. Sen värimaailma, kasvit, eläimet ja sää ovat varmoja katseenvangitsijoita ja elämyksellinen kokemus on vahva tunne. Erityisen mieluisena koen sateen jälkeisen metsän. Ilma tuntuu puskevan hyvää happea oikein olan takaa. Jokaisella vuodenajalla on omat vaikutuksensa ja koen suorastaan suurta pakottavaa tarvetta lähteä nauttimaan luonnon tarjoamia maistiaisista. Aurinko lämmittää kevään ja kesän esiin, vesi kastaa ruskan värit loistoon ja lumivaippa tekee hiljaisuuden käsin kosketeltaviksi. Usein olen kuin aarteita löytävä lapsi. Poimin matkaani kepakoita, kiviä ja kaikkea sellaista minkä kauneus tai rumuus minua viehättää ja stimuloi luovan työn äärelle. Joskus on tietysti ihan vaan hauska tutkia, mikä on tehnyt tuon uran tai minne nuo kynnen painanteet johtavat. Olen löytänyt luita ja kallonkin. Luonto näyttäytyy joka päivä erilaiselta.

Kuvataiteilijan ammatti on tietysti matkakumppanini luonnossa. Teen jatkuvia havaintoja valosta ja värien muutoksista. Lapsena se määritti jo tulevaisuuttani. Katsoin kuinka jalkapallokenttä värjäytyi auringon laskiessa violettiin hiekkaan. Pelästyin ensin, kun kukaan toinen ei sitä nähnyt. Sitten näistä havainnoista on tullut entistä tärkeämpiä. Nykyään uskon jokaista ihmistä, joka kokee sinisen hetken alkuillan tai jaksaa tuijottaa merelle tahi tuleen.

Luontoharrastukseni on alkanut vaivihkaa mökkeilyn lomassa, josta se on kasvanut lukemisen ja tekemisen myötä yhä laajemmaksi mielenkiinnon kohteeksi. On hyvä vaivata aivojaan mieluisalla uuden oppimisella. Vielä hauskeempaa on, kun voi jakaa perheen kesken luontokokemuksia. Tämän kirjan syntyessä opiskelen luonto- ja ympäristöalaa ja valmistun Luonnonvaratuottajaksi. Uusi ala tulee kulkemaan kuvataiteilijan työni rinnalla. Olen vakuuttunut siitä, että vaikutteet ovat rikkaita molempiin suuntiin.

Toivon tämän kirjan olevan virikkeellinen ja innostavan luontoharrastukseen.

Kiitos koirat Donna Dandelion ja Pihvi Pauliina!

Porvoossa marraskuussa 2015

Anitta Ruotsalainen

Talvisia elämyksiä

Oli pakkasta, lunta, röntää, harmaata, auringonvaloa tai välkehtivää lumikinosta, ulos on mentävä. Joskus koiran ulkoiluttamiset ovat pikapyrähdysiksiä tuulen tuiskeessa, mutta kelin ollessa sopiva tassuille, lenkkeily sujuu vaivatta. Tosin siihen vaaditaan ainakin kaupunkioiloissa hyvää aurakalustoa ja mitä enemmän mökkimaastossa tai kaupungin puistometsässä kuljetaan, sitä toivotumpaa on kevättalven kantohanget.

Kun hanki kantaa metsäpolun vieressä, se on elämys niin aikuiselle kuin lapselle. Koira nauttii juoksemisesta sillä välin kun perheen aikuiset tiirailevat puiden ohi avautuvaa maisemaa. Tältäkö tämä kesäinen maisema näyttää

hieman ylempää, hangen päältä katsottuna, kun oksien lehdet ovat tiessään ja valkoinen lumi valaisee katseelle tilaa yhä ulommas. Lapset keksivät heti leikin. Mahtipontisuus kukkulan laelta tuo kuninkaan ja tekijän esille. Kädet ulottavat korkeammalle oksistoon kuin kesällä. Miten isoksi voi itsensä tuntea!

Koira haistaa metsässä tapahtuneen liikkeen, työntää

kuononsa lumesta puskeviin talven töröttäjiin. Kuivalta näyttävät rikkakasvit varistavat arvokasta ravintoa hangelle, siemeniä, metsän pikkueläimille ja linnuille, jotka tuuli tuivertaa menemään

eteenpäin. Talvellakin tapahtuu alkavan kasvun ihmeitä.

Pian koira vilistää seuraavan hajun äärelle. Myyrä tai orava kenties on juossut tästä. Puun rungot kiehtovat merkkaamaan, minäkin haukahdin täällä. Koira vahtii laumaansa yhtäkaa oman ulkoilunautinnon kanssa. Rapsutan sitä ohi mennessä ja seuraan miten se opastaa. Huomaa tämä, tuo, ota mukaan, heitä, leiki!

Metsästä lähtiessä käteeni ei jää pelkästään keppi koiran leikkiä varten, vaan olen huomannut keränneeni tyhjiään

koiran biopussiin kilpikonnan kuorta muistuttavan männyn kaarnapalasia, talven töröttäjiä eteisen ikkunalle kuivakukka asetelmaksi ja nipun koivunoksia.

Kotona laitan palokärjen viskomat kaarnan palat sanomalehden päälle ja kastamme ne lasten kanssa väriin. Vesiliukoiset askartelumaalit valuvat sormien välistä kun painamme kuvioita paperille ja sanomalehdelle. Leikkaamme osan kuvioista irti, liimaamme ja jatkamme kynällä ja liiduilla kuvan matkaa. Kantohanki kannattelee meitä vielä sisälläkin. Uuden luominen antaa energiaa. Sitä tarjoaa myös ruokapöydällä maljakossa oleva koivunoksakimppu. Pian siitä puhkeavat pienet vihreät lehdet, joita voi popsia suoraan suuhun tai laittaa koristeeksi salaattiin. Hento viherrys ennakoi kevättä ja pääsiäistä!

Pääsiäisen askarteluidea:

Yrttikoiraa opastaa lenkipolun ulkopuolelle etsimään luonnosta löytyviä yrttiherkkuja ja kokemaan yhteisiä hetkiä luonnossa koiraystävän ja perheenjäsenten kanssa.

Yrttikoiraa ulkoilee on myös muistiinpanokirja, johon voi merkitä omat suosikkireitit, salaiset luonto aarteiden paikat ja reseptit. Kirjaan voi myös piirtää omat luontohavainnot.

Anitta Ruotsalainen on taiteilija, joka kirjoittaa innostavasti ja luo hienon kuvan luontoharrastuksestaan.

Yrttikoiraa ulkoilee on tarkoitettu niin lapsille kuin aikuisille uuden harrastuksen aloittamiseksi.

www.anittaruotsalainen.com

9 789523 301108

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi